

Sborový zvěstník

Časopis pro vnitřní potřebu sboru Církve bratrské v Chrudimi

V tomto čísle najdete:

- M. Grohman - Aktuality z dění ve sboru
- K. Wernerová - Rumunsko, země zaslíbená
- V. Novotný - Reportáž z Křesťanské konference 2018
- D. Novák - Láska jako vazelína církve (dokončení)
- M. Kudláček - Kostel jinak
- D. Bonhöffer - Nový den

Z jednání staršovstva

Vybrané body z jednání staršovstva 2. 10. 2018:

- *Staršovstvo diskutovalo nad průběhem oprav fasády sboru.*
- *Staršovstvo s vděčností přijalo zprávu o zapojení bratra Karla Jonáše do vedení dorostu.*
- *Staršovstvo projednalo informace k říjnovému členskému shromáždění a program na měsíc říjen a částečně i listopad.*
- *Staršovstvo souhlasilo s pozváním S. Klecadra na uspořádání koncertu.*
- *Staršovstvo jednalo o misi a zkušenostech z konference KAM, které se účastnili zástupci i z našeho sboru.*
- *Staršovstvo se domluvilo, že na příštím setkání otevřeme téma modlitebního života sboru.*

Editorial

Právě dostáváte do rukou druhé číslo Sborového zvěstníku. Musím, říci, že jsem neměl ponětí, kolik s tím bude práce.

Naučit se pracovat s novým typografickým programem, který je dosti manuálně náročný. Musel jsem se naučit upravovat texty různých formátů a upravovat obrazové soubory. To vše by mi snad ani nevadilo, kdybych nebyl sžírán pocitem marnosti. Zajímá někoho náš časopis? Čte ho vůbec někdo? To už ani nemluvím o shánění příspěvků. Není rolí šéfredaktora napsat celý časopis. Není! Šéfredaktor má za úkol pořádat texty, určovat tematickou

orientaci a koordinovat přípravu časopisu.

Co jsem tedy do tohoto čísla připravil? Jelikož jsem spolu s dalšími měl možnost navštívit sbor CB v Šumperku, napsal jsem vlastní pohled na navštívenou bohoslužbu. Následuje dokončení článku D. Nováka. Následuje rozsáhlejší text D. Bonhöffera na téma nového dne a ranní modlitby. Zařadil jsem ho nejen kvůli jeho aktuálnosti, ale také proto, že je napsán nesmírně citlivým způsobem. Na závěr jsem zařadil svědectví Kláry Wernerové.

Mirek Kudlášek

Buďme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou. Žd 12:28

Co nás čeká, novinky

Jelikož Sborový zvěstník vychází jen jako občasník, přinášíme zde výhled na další domluvené či plánované akce. Pro aktuální informace sledujte kalendář (www.cb.cz/chrudim/kalendar), termíny se mohou změnit. Prosíme také o modlitby za jednotlivé akce.

▪ Shromáždění v říjnu (neděle od 9 h):

7. 10.: Kázání: M. Grohman
*(Vysoké Mýto, v Chrudimi
shromáždění není)*
14. 10.: Kázání: M. Grohman
21. 10.: Kázání: M. Grohman
28. 10.: Kázání: P. Jelínek

▪ Biblické hodiny v říjnu: (středa od 18 h)

3. 10.: Biblická: M. Grohman
10. 10.: Biblická: P. Jelínek
17. 10.: Biblická: J. Drahekoupil
24. 10.: Biblická: D. Kotrla
31. 10.: Biblická: P. Jelínek

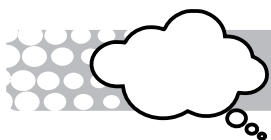
Biblické hodiny v listopadu.

Na Biblických hodinách od listopadu začneme probírat knihu Zjevení. Budeme přemýšlet o Božím poselství této knihy, různých pohledech i falešných výkladech této nesnadné, ale atraktivní biblické knihy.

Neděle děkuvzdání: V neděli 21. 10. budeme společně slavit děkuvzdání.

Koncert Slávka Klecandra: V neděli 11. 11. od 16 h bude u nás v modlitebně koncert člena skupiny Oboroh, Slávka Klecandra. Přijďte a pozvěte i své známé!

Úvahy, svědectví, příběhy

Rumunsko, země zaslíbená

Jak asi mnozí víte, zosnovaly jsme s Ester a s Barčou plán vyrazit do Rumunska. Našly jsme organizaci, Křesťanský outdoor, jejímž motem je: Být KO je OK, což už samo o sobě zní docela strašidelně. Nicméně nás to neodradilo a přihlásily jsme se.

Podotýkám, že jsme ani jedna do té doby nechodila po horách s krosnami na zádech, ve kterých si symbolicky nesete vše, co k životu potřebujete. Bály jsme se toho. Zda to fyzicky zvládneme, když jsme víc jak rok žily aktivně na židli, gauči či posteli s knihou v ruce. Ani jedna z nás neměla žádné super vybavení ani zkušenosti. Ale chtěly jsme spolu někam vyrazit a už minulý rok jsme toužily právě po Rumunsku, a když jsme viděly letošní nabídku Křesťanského outdooru, který se chystal právě tam, naše rozhodnutí bylo jasné.

Dva dny před odjezdem jsem udělala zásadní chybu a poslala mamce informace o tom, co si máme s sebou sbalit, aby mi dokoupila některé potřebné věci, protože já jsem nebyla doma. V e-mailu však mimo seznam věcí byla i vyznačená trasa a podrobný popis průběhu treku, včetně toho, kolik kg ponese na zádech. Maminka šla do mdlob a nezdráhala se mi to dát patřičně najevo. Takže jsem byla dva dny před odjezdem téměř rozhodnutá nejet. Nakonec ale zvítězila zvědavost nebo spíš

jakási cílevědomost a touha dotáhnout věci do konce a pak jsem taky samozřejmě nechtěla trhat partu. Do Rumunska jsem odjela, přežila ho a více méně ve zdraví se vrátila zpět. A musím říct, že to stálo za to. Vzpomínám na to, jak nás na jednom hřebeni zastihla bouřka, pěkně jsme zmokli a ještě za deště stavěli stany. Šli jsme spát za nepříjemného mlhavého počasí. Ráno nás budilo sluníčko, vedle stanu se páslo stádo divokých koní, před námi se otevřel překrásný výhled do kraje pod námi a z nedalekého hřebenu se snášela hustá bílá mlha. Dostali jsme dobrou snídani, ulehčili si tak batohy a navíc se s námi Švýcar, který kempoval vedle nás, podělil o kávu. Co víc si přát. A o tohle a spoustu dalšího bych se bývala nechala připravit.

Každé ráno jsme měli ztišení, četli bibli a modlili se. Jeden den jsme četli 4. Mojžíšovu 13. a 14. kapitulu, kde se píše o vyslání 12 zvěďů do zaslíbené země. Ten den se mě tento tak věrně známý příběh dotkl a viděla jsem v něm najednou nádhernou paralelu s mojí situací.

Pán Bůh po nás často chce, abychom učinili krok do neznáma, stejně tak jako Izraelci vyšli do neznáma - do pouště, směr zaslíbená země, nevěda, zda vůbec existuje. Naše cesta do Rumunska byla pro mě taky takovým krokem do neznáma, nevěděly jsme, do

čeho vstupujeme, neznaly jsme ani ty lidi, se kterými jsme šly, nevěděly jsme, jestli to zvládneme.

Kroky směrem do neznáma se zdají být často zcela iracionální. Vstup do pusté, prázdné, nehostinné pouště, pak vstup do země zaslíbené, kde žili obři, mocné cizí národy. Z těchto kroků jde strach, vzbuzují pochybnosti. Nikdy dřív jsme neabsolvovali tento styl turistiky a nechodili s krosnami na zádech. Zvládneme to?

Okolí často od těchto kroků zrazuje. Deset zvěďů, co se vrátilo, zrazovalo Izraelce od vstupu do země zaslíbené, kvůli stávajícímu mocnému obyvatelstvu. A nutno podotknout, že jejich strach byl oprávněný, stejně tak jako strach mojí mamky, když si představila, co nás čeká a co všechno se nám v těch horách může přihodit.

Když ale poslechneme Boží volání a vykročíme vstříc novému neznámu, Pán Bůh to požehná a připraví pro nás zemi zaslíbenou. Izraelci se báli vstupu do země zaslíbené plné obrů a pak museli dalších čtyřicet let bloudit na poušti, než mohli vstoupit do země oplývající medem a mlékem. O jakou nádhuru bych se ochudila, kdyby zvítězil strach a já nakonec zůstala doma?

Proto bych nás chtěla povzbudit, vstupujme do neznámých situací, do kterých nás Pán Bůh posílá. Ne vždy to vypadá ro-

zumně a ne vždy se setkáme s pochopením ostatních, čímž nechceme říct, že nemáme okolí naslouchat. Na druhou stranu koho je důleži-

tější poslechnout - lidi nebo Pána Boha? O jaké požehnání se můžeme připravit, když nás paralyzuje strach a my nejsme schopni učinit

krok víry, krok vpřed za Božím hlasem, krok nám neznámo kam?

Klára Wernerová

Reportáž z Křesťanské konference 2018

S manželkou jsme se letos v červenci zúčastnili Křesťanské konference v Praze. Tuto konferenci pořádala KMS (Křesťanská misijní společnost) a ČEA (Česká evangelikální aliance).

Letos to byl již 30. ročník. Této konferenci se běžně účastní věřící lidé ze všech denominací z naší republiky. Povzbuzením bylo, že jsme tam potkali přes 10 osob z CB H. Králové, Tomáše Grohmana s manželkou z CB Neratovice a z dalších sborů naší církve např. CB Praha, CB Letovice. Protože jsem tam nebyl poprvé, tak vím, že tam potkáváme bratry a sestry z naší denominace jako obvykle.

Z programu bych uvedl např. tato: Jiří Bukovský - „Plný milosti

a pravdy“, Dave Patty - „Bůh: Otec, který to nevzdává“, Lubomír Ondráček - „Zdravá kázeň v církvi“

Semináře byly např. tyto:

Pavel Raus – Být rodičem teenagera, Richard Aryee – Umění následovat, Dave Patty – Co předávat svým dětem, Jindřiška Papežová – Doprovázení těžce nemocného

Zapsal jsem si slova, která zazněla a mám je zapsaná ve svých poznámkách. Dovolte mi, abych se o ně podělil, a i Vy se můžete nad nimi případně zamyslet.

O církvi:

Potřebujeme v církvi Pána Ježíše Krista? On chce být uprostřed nás. Uděláme mu místo?

Možná rádi čteme bibli, ale méně rádi žijeme, co je v bibli.

Rozdělení církve způsobují nejčastěji lidé uvnitř sboru, ne lidé mimo církev. Mám být jako věrný a dobrý služebník. Nemusím být dokonalý, talentovaný, energický.

Boží království není ve slovech, ale v moci Ducha svatého. Kázeň není a nemá být trest. Cílem kázně je náprava.

O dětech: Církev nemá a nemůže suplovat rodinu. Dětem je potřeba dávat hranice a lásku.

Nevhodná reakce při rozhovoru s člověkem, kterého tíží břemeno: To zvládneš! Nestěžuj si! apod. Lepší reakce: Jak ti mohu pomoci?

Václav Novotný

Odjinud

David Novák - Láska jako vazelína církve - dokončení

Pán Ježíš hovoří, že opadne láska mnohých... jakoby od této reality se odvíjelo vše další.

H. Nouwen v knize Život milovaných dětí, popsal svůj vztah s jakýmsi Fredem Bratmanem – redaktorem New York Times, který s Nouwenem přišel udělat interview. Po prvním setkání Nouwen vnímá Bratmana jako „vězně za mřížemi společnosti, která ho nutí pracovat na něčem, čemu nevěří. Jak jsem se na něj díval, pocítil jsem k němu hluboký soucit - troufám si říci, že více než to - hlubokou lásku k tomu člověku. Za jeho sarkasmem a cynismem jsem cítil krásné srdce, které chtělo dávat, tvořit, žít plodný život.“ Neskončí však u jednoho setkání a muži se spolu spřátelí. Bratman později prosí Nouwena, aby napsal něco pro jeho přátele o duchovním životě. Nouwen uvažuje, jak by mohl tento požadavek shrnout do několika slov. Nakonec jeho shrnutí vypadá takto: „Od chvíle, kdys mne požádal, abych napsal pro tebe a pro tvé přátele něco o duchovním životě, stále uvažuji, zda bych ti mohl, až si přečteš to, co jsem ti chtěl říci, shrnout všechno jediným slovem. Po celý loňský rok se mi to zvláštní slovo postupně vynořovalo z hlubin srdce. Je to slovo ‚milovaný‘, a jsem přesvědčen, že mi bylo dáno i kvůli tobě a tvým přátelům. Naše četné rozhovory mě vedly k vnitřnímu přesvědčení,

že slova ‚Ty jsi můj milovaný‘ zjevila nejdůvěrnější pravdu o všech lidských bytostech, ať už patří k nějaké zvláštní tradici nebo ne. Frede, chci ti především říci, že jsi milován, a chci především doufat, že ta slova uslyšíš v té něžnosti a síle, jíž je láska schopna. Mým jediným přáním je, aby tato slova pronikla každý kout tvé bytosti: "Jsi milován."

Jak se tento rozměr našeho duchovního života vytratí, jak toto vymizí se sboru, naše služba a vše další se stane jen dřinou a povinností, která navíc nevydrží moc dlouho.

Přesně tento rozměr se vytratil z Efezského sboru, který z hlediska měřitelného růstu perfektně prospíval, z hlediska Boží optiky selhával, protože se vytratila láska. Pán Ježíš říká – obnov svoje zdroje, vrať se k původní lásce. Jenže otázka zní jak?

Řešení:

Rozpomeň se, odkud jsi klesl. Kde bylo tvoje původní místo? Kde byla tvoje první láska? Kde je ono místo? Je to Kristův kříž. Tam jsme se poprvé setkali s jeho láskou k nám. Znamená to opět se vrátit pod kříž, připomenout si, že jsem přijatý a milovaný a zároveň zde nechat to, co mi brání jít blíž ke Kristu. Mohou to být konkrétní hříchy, ale stejně tak vědomí, že vyprchala moje láska k němu. Že žiju, jako by Kristus nebyl. Že možná propadám do pocitů

lhostejnosti. Zajímavé je, že Kristus zde hovoří i o tom, co se stane, když se církev, sbor ale i jednotlivec nevzpamatuje – pohnu tvým svícem. Když hoří láska ke Kristu, sbor, jednotlivec dává druhým světlo. Nakonec to je posláním církve – být světlem světa. Pokud Kristus pohne svícem, znamená to, že sbor přestává svítit. Sbor funguje, vše běží dál, ale chybí smysl existence. Zároveň je zde ale i zaslíbení – pokud budeš činit pokání, pokud se vzpamatuješ, dám ti jíst ze stromu života. Pro ty, kdo, zvítězí je výhled, který přesahuje tento časný život.

Proč se tedy obtěžovat církví? Protože se v ní nachází lidé, kteří mají daleko k dokonalosti, zároveň kteří vědí, že dokonalost není cesta k Bohu ani k druhým. Onou cestou je láska, která se stává základem všeho dalšího konání a která všemu dalšímu konání dává smysl. A tuto lásku, bych přál všem nám. Lásku jak k Bohu tak k sobě navzájem.

Dietrich Bonhöffer - Nové ráno

Chceme se opět naučit chvále, kterou časné ráno vzdávali trojjedinému Bohu, Bohu Otcí a Stvořiteli, který střežil náš život v temné noci a probudil nás k novému dni. Bohu Synu a Spasiteli světa, který kvůli nám přemohl smrt a peklo a je uprostřed nás jako vítěz, Bohu Duchu svatému, který nám již ráno dává Boží slovo jako jasné světlo v našich srdcích, zaplašil tmu a hřích a učí nás správně se modlit? Pak také zjistíme, jaká je to radost, když se bratři po uplynulé noci shromáždí ke společné chvále Boha, ke společnému slyšení Božího slova a společné modlitbě. Ráno nepatří jednotlivci, náleží sboru trojjediného Boha, náleží křesťanským rodinám, náleží obecnství bratří. Existuje nepřeborné množství starých písní, které volaly sbor ke společné chvále Boha. Takhle zpívali při ranním rozbřesku čeští bratři:

„Povstali jsme z lože svého, hledáme království tvého a v něm svaté spravednosti, Bože jediný v bytnosti.“
či

„Otče světél, dobrý Bože, vstávše zdrávi z svého lože, vroucně tobě děkujeme, světlo tvé že spatřujeme.“

Život v obecnství pod Slovem začíná ráno společnou bohoslužbou. Rodinné společenství se shromáždí k chvále a díkům, četbě Písma a modlitbě. Hluboké ticho rána je nejprve přerušeno modlit-

bou a zpěvem sboru. Po tichu noci a brzkého rána je píseň a Boží slovo

o to hlasitější. Písmo svaté k tomu říká, že první myšlenka a první slovo každého dne patří Bohu: „Ty můj hlas uslyšíš zrána, ráno ti připravím oběť a budu čekat“ (Ž 5,4). „Ráno má modlitba přichází k tobě“ (Ž 88,14). „Dřív než začne svítat, na pomoc tě volám, čekám na tvé slovo“ (Ž 119,147). „Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízni. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi“ (Ž 63,2). Moudrost Šalomounova chce, „aby vešlo ve známost, že je ti třeba děkovat dřív, než vyjde slunce, a s ranním úsvitem přicházet k tobě s modlitbou“ (Mdr 16,28) a Ježíš Sírách zvláště o zákonících říká, že „bude-li to Hospodin, Bůh veliký, chtít, naplní ho duchem moudrosti a ve své modlitbě bude velebit Hospodina“ (Sír 39,6). Písmo svaté rovněž hovoří o ránu jako o čase obzvláštní Boží pomoci. O městě Božím se píše: „Bůh mu pomáhá hned při rozbřesku jitra“ (Ž 46,6) a dále: „Hospodinovo milosrdenství... jeho slitování... obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonalá“ (PÍ 3,22.23).

Začátek dne nemá být pro křesťana zatížený a zaplněný mnoha každodenními povinnostmi. Nad novým dnem stojí Pán, který jej stvořil. Veškerá temnota a zmatek noci s jejími sny ustupuje

jasnému světlu Ježíše Krista a jeho probouzejícího slova. Před ním mizí veškerý neklid, nečistota, starosti a strach. Proto by měly zmlknout všechny myšlenky a zbytečná slova a první myšlenka a první slovo má patřit tomu, komu patří celý náš život. „Probud' se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.“ (Ef 5,14). Písmo svaté nám až nápadně často připomíná, že Boží muži vstávali časné, aby hledali Boha a vykonávali Boží rozkazy. Činil tak Abraham, Jákob, Mojžíš i Jozue (srov. Gn 19,27; 22,3; Ex 8,16; 9,13; 24,4; Joz 3,1; 6,12 a další). Evangelium, které neuvádí žádná zbytečná slova, nám podává zprávu o Ježíšovi: „Časné ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.“ (Mk 1,35). Lidé vstávají časné také kvůli neklidu a starostem. To je však podle Písma neúčinné: „Nadarmo časné vstáváte, dlouho vysedáváte a jíte chléb trápení.“ (Ž 127,2). Vstávat časné lze také z lásky k Bohu. To činili muži v Písmu svatém.

K zamyšlení

Návštěva ve Sboru CB Vsetín Maják aneb Kostel jinak

Přicházíme do příjemně klimatizovaného sálu v Šumperku. Sál je plný převážně mladých lidí, kteří nás spontánně vítají. Je nám nabídnuto místo i občerstvení a každý dostaneme letáček s programem, který je přesně dodržen. Shromáždění začíná chválami a uctíváním našeho Spasitele. Celá bohoslužba trvá asi hodinu. Chvály jsou povzbudivé. Samotné kázání spíše ploché, ale jsem si jist, že mnohé lidi může oslovit.

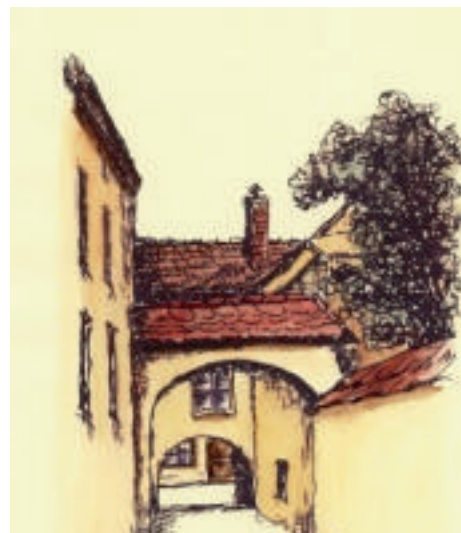
Z oznámení mne zaujala akce „Open House“ (otevřený dům). Někdo pozve ostatní členy – zřejmě účast není podmíněna plnoprávným členstvím sboru, aby jej navštívili v jeho domě anebo bytě. To je vlastně počin, který

vyžaduje notnou dávku odvahy, protože nám to znesnadňuje nasazovat si masku, k čemuž máme mnohdy tendenci během nedělních bohoslužeb. Odvahu však lze spatřovat i v dalším momentě. Mnozí nahlédnou do naší knihovny a objeví – světe, div se – Nietzscheho. Mně se taková situace stala a byl jsem častován dost nepříjemnými pohledy. Naopak někdo může mít hostiteli za zlé, že mu v knihovně chybí některá kniha. Ale myslím, že zde je na místě spíše ocenit ochotu hostitele ukázat kousek své intimity.

Příliš nemám pochopení pro marketingové triky – kostel jinak. Kostel je zkrátka kostel. Jsem snad znám, že se velmi mračím, když někomu zvoní telefon. Totéž

platí o pití a požívání během bohoslužby, aniž bych někoho „pohlavkoval“ příslušným veršem. Kostel je určen k bohoslužbě. Ano, po jejím skončení se můžeme sejít u kávy a pečiva, modlit se a povzbuzovat anebo si jen tak popovídat.

Mirek Kudláček

V období září – prosinec oslaví své narozeniny tito členové a členky sboru:

Beránková	Jarmila
Breberová	Iva
Brůna	Jan
Brůnová	Zuzana
Drahokoupilová	Anna
Doležal	František
Grohman	Martin
Grohmanová	Irena
Horáček	Ladislav
Hušek	Jan
Jelínek	Petr
Jelínková	Jaroslava
Jonáš	Karel
Kotrla	Daniel
Krampota	František
Krampotová	Milada
Křepela	Josef
Schmidtová	Markéta
Bugová	Marie
Veselá	Daniela
Křepela	Josef ml.
Vlasáková	Libuše
Kudláček	Miroslav
Schmidt	Roman
Hrstková	Martina

PŘEJEME VÁM BOŽÍ OCHRANU A POKOJ V SRDCI.

Doplňovačka - postava Starého zákona

Tajenka se skrývá ve sloupci označeném "x".

x

1.							
2.							
3.							
4-							
5.							
6.							
7.							
8.							

1. Celek
2. Opak kapilární deprese
3. Odrůda vína
4. Hodný pozor
5. Obchod s mlékem
6. Přivedení do zlostného stavu
7. Krátký souhrn díla
8. zděšen

Sborový časopis Církve bratrské v Chrudimi,

Tištěno pro vnitřní potřebu sboru

Redakční rada: Miroslav Kudláček, Martin Grohman,

Zuzana Brůnová,

Vychází v Chrudimi jako občasník.

Vydal sbor Církve bratrské v Chrudimi, Filištínská 27, IČO 26520010

dne 14. 10. 2018 jako číslo **2/2018**.

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři.

Své příspěvky můžete posílat na adresu chrudim@cb.cz

Kontakty: kazatel sboru – Martin Grohman, tel.: 778014340,

šéfredaktor – Miroslav Kudláček, mirek.kudlacek@seznam.cz, tel. 723449470